

Чл. 240. При прѣдварителното слѣдствие свидѣлитѣ даватъ клѣтва само въ слѣдующитѣ случаи:

1) когато свидѣтельтъ се е приготвилъ за далеченъ пътъ и врѣщанието му може да се забави;

2) кога свидѣтельтъ се намира въ болѣстно състояние, което прѣдставлява опасностъ за живота му;

3) кога свидѣтельтъ живѣе вѣнъ отъ окрѣгѣтъ на онзи сѣдъ, на който е подсѣдно дѣлото, и при това толкова далечъ отъ мѣстото на сѣдебнитѣ засѣдания, щото му е невъзможно да се яви въ сѣдѣтъ безъ особно затруднение.

Вѣнъ отъ тия случаи, сѣдебния слѣдователъ не распитва свидѣлитѣ подъ клѣтва, а само ги прѣдупрѣждава, че въ сѣдѣтъ тѣ може да бѣдѣтъ распитани подъ клѣтва, и имъ внушава, че е необходимо да покажѣтъ цѣлата истина по чиста съвѣсть.

Чл. 241. При подвѣжданието свидѣлитѣ подъ клѣтва и при отвѣжданието имъ отъ распитъ подъ клѣтва, както и при освобождението на нѣкои лица отъ свидѣтелствуване, сѣдебния слѣдователъ се ръководи отъ правилата за распитванието на свидѣлитѣ прѣдъ сѣдѣтъ (чл. чл. 406—410 и 413—420).

Чл. 242. Свидѣлитѣ се распитватъ по отдѣлно въ отсъствие на нераспитанитѣ свидѣтели, и ако е потрѣбно, първоначално въ отсъствието на обвиняемитѣ и на участвуващитѣ въ дѣлото лица.

Чл. 243. Питанията и отговоритѣ трѣбва да сѣ кратки и ясни. Всѣки свидѣтель се пита въ какви отношения се намира съ лицата, които участвуватъ въ дѣлото.

Чл. 244. Распитъ на свидѣтели, който е станалъ въ отсъствието на обвиняемия, се прочита на послѣдния.